

Głównym polskim portem żeglugi lotniowej jest Gdynia. Ma ona już regularne połączenia z portami w Anglii, Ameryce Północnej, Ameryce Południowej, Azji, z daleką Japonią włącznie, a także z wieloma portami w Europie. Wśród połączeń z portami europejskimi należy szczególnie uważać za szczególnie regularne połączenia z portami Anglii (Londyn, Hull) utrzymywane przez trzy z czterech polskich linii żeglarskich. Każda z polskich linii regularna ma w Anglii swoje własne porty. W porcie wale stałe miejsce, przystań dla żeglowskiej, a także przystań dla przeładunkowa.

WITOLD ANDRUSZKIEWICZ

Realizacja Uchwały V Plenum KC PZPR, dotyczącej aktywizacji handlu zagranicznego, wpłynęła na wysokie przekroczenie w portach w tym roku planu przeładunków. Przekroczenie wyniesie 20 - 25%, i to zarówno w Gdańsku, jak i w Gdyni. Tak wysokie przekroczenie

Wśród usług świadczonych przez porty obok przeładunku występuje sztuwarka, trymerka, holowanie, cumowanie, pilotowanie, składowanie, manipulacje ładunkowe, przewozy wewnątrzporsowe itd. Obroty portowe uszlachetniły się głównie na skutek poważnego wzrostu przeładunków drobnicy, a więc grupy ładunków najwartościowszych.

WIELKA BOLĄCZKA - MAGAZYNY

W nadchodzących latach planowany jest dalszy wzrost przeladunków. Wzrost ilości samej drobnicy w nadchodzącym planie 5-letnim wyniesie ca 30%. Drobnica, która obejmuje towary w skrzyniach, kratach, rolach, bebnach, beczkach, balach, balach, wiązkach, paczkach, a także bez opakowania (liczona na sztuki) np. samochody, parowozy, trak-tory — jest grupą ładunkową bar-dzo pracochłonną. Ładunki drobnic-owe wymagają w porcie, poza przeladunkiem, najczęściej składo-wania, liczenia, mierzenia, ważenia, segregacji, próbowania, a nieraz również przewozów wewnątrzpor-towych, przepakowania, cechowania itd. Dlatego też przemieszczenie przez port każdej tony drobnicy po-chłania wielokrotnie więcej czasu roboczego aniżeli przemieszczenie jednej tony węgla, rudy czy innych masowych ładunków. Stąd też po-dawanie rocznych przeladunków portu w milionach ton bez rozbicia na grupy towarowe nie odzwiercie-dla ogromu wykonanych prac. I tak największe wśród polskich portów

zadań rocznych będzie musiało, z jednej strony, spowodować wykorzystanie wewnętrznych rezerw portowych i mobilizację dodatkowych środków w ramach kooperacji z innymi przedsiębiorstwami, z drugiej strony wykaże ono istotne braki w wyposażeniu portu.

**WIELKA BOLĄCZKA —
MAGAZYNY**

I w Gdyni, i w Gdańsku brak dostatecznej powierzchni magazynowej dla tak poważnie zwiększonych ilości drobnicy. Wchodzą tu w grę znaczne powierzchnie składowe. Port Gdynia odczuwa niedobór powierzchni w ilości około 50.000 m². Port Gdańsk stwierdza brak około 25.000 m² powierzchni magazynowej. W naszych warunkach rozwijanie handlu zagranicznego i tranzytu prowadzonego drogą morską bez równoczesnego odpowiedniego zwiększania w portach powierzchni magazynowej dla drobnicy mogłoby spowodować załknięcia w realizacji zadań.

Kto powinien budować magazyny?
Zainteresowani. A więc Zarząd Portu Gdańsk i Zarząd Portu Gdynia dla umożliwienia normalnej obsługi statków, szczególnie liniowych. Obowiązkiem tych przedsiębiorstw jest budowa magazynów w pierwszej linii nabrzeży. Drugą grupę przedsiębiorstw, które powinny budować magazyny w portach, stanowią przedsiębiorstwa handlu zagran-

nicznego lub ich dostawcy czy odbiorcy, a więc poszczególne przedsiębiorstwa. Jeśli towary eksportowe wymagają gromadzenia ich w porcie i dłuższego tu składowania, lub też towary importowane przed ich wysłaniem na zaplecze portów, do zakładów produkcyjnych, wymagają manipulowania i składowania — wówczas magazyny dla tych towarów powinny być budowane przez przedsiębiorstwa. Magazyny te powinny być stawiane w portach w drugiej, trzeciej czy czwartej linii nabrzeża, a więc dalej od wody. Zarządy portów dysponują gotowymi, uzbrojonymi terenami, które oddają za interesowanym do wykorzystania pod budowę magazynów bezpłatnie. Obowiązują przy tym zasady, że zabudowywanie w porcie magazynów po 25 — 35 latach przechodzi na własność Zarządu Portu.

Na tych zasadach w tym roku budują w porcie Gdynia swoje magazyny: Zjednoczenie Przemysłu i Węglanego, Przedsiębiorstwo Obrótu Spożywczego, mi. 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909

W portach postępuje dość szybko naprzód mechanizacja prac przeładunkowych. Gdańsk posiada już około 55 żurawi przeładunkowych i ponad 100 jednostek sprzętu zmechanizowanego (układarek, wózków elektrycznych, lokomotywek spalinyowych, przenośników taśmowych, przepychaczy wagonowych, mechanicznych trzymarów). Port Gdynia ma już 85 żurawi i ponad 200 jednostek portowego sprzętu zmechanizowanego. Dużą pomoc w portach będą niosły nowe wózki widłowe ze Stalowej Woli, nie uszuplające próbnym układarkom zagranicznym.

ROZWÓJ USŁUG

W porcie Gdańsk rozwinęły się usługi dotyczące ładunków drobnicowych, które stanowią jeszcze do niedawna prawie wyłącznie zadania Gdyni. Obecnie w Gdańsku przeprowadza się manipulacje w zakresie owoców południowych, cebuli, bawłny i innych surowców włókienniczych, kauczuku, różnorodnych blach itd. Ze względu na istniejące obiekty port Gdynia nadal

Na wstępie kilka danych dotyczących Zjednoczenia Przemysłu Maszyn Rolniczych. Zakłady podjęte tamy Zjednoczeniu przetworzyć ustalony na rok 1960 wskaźnik produkcji (głównie) (1489 mln zł) o ponad 50 mln zł. W porównaniu z rokiem poprzednim wartość produkcji wzrosła o ponad 30%. Jeśli idzie o plan asortymentowy, to jedyną pozycją, której nie notujemy poprawy, są maszyny, kopaczki ciągniki i wyciągi. Wzrost produkcji o 18% w 1960 r. zamierzają osiągnąć dzięki zwiększeniu produkcji maszyn rolniczych. W omawianym roku przemysł maszyn rolniczych uruchomił produkcję 27 nowych typów maszyn rolniczych oraz przeprowadził typację produkowanych maszyn. Np. z produkowanych 25 typów pługów 12 typów, z 22 typów kosiaków 12 typów, z 22 typów żniwiarzy 12 typów, z 22 typów wózków 12 typów. Wydać by się więc mogło, że perspektywy mechanizacji rolnictwa wyglądają nienagorzej. Tak jednak nie jest.

Zastrzeżenia powstają już w momencie zestawiania ilości sprzedawanych traktorów z ilościami wyprodukowanych maszyn towarzyszących. Same kółka rolnicze za kupily w 1960 r. blisko 7 tys. ciągników. Tymczasem w analogicznym okresie rolnicy otrzymali jedynie 1680 kopacek ciągnikowych, 600 aparatów człchskich oraz urządzenia do ochrony roślin, zbyt małe mimo przekroczenia założen planowych — koszalarki i opryskiwacze. W związku z tym ciężyłowemu sprzętowi rolniczemu brakuje części przeba jeszcze wolną pod uwagę, ze względu na to jest w praktyce powiększona przez liczbę traktorów jakimi dysponowało rolnictwo w latach poprzednich, kiedy to różnica poziomów produkcji ciągników i maszyn towarzyszących była jeszcze większa. Wzrost tak silnie nie przynosił nie przemysł, który zadania planowe wykonywał, chociażby przy pomocy dodatkowej siły roboczej.

Oskreślając przez współczynniki np. 0,5 wielkość produkcji maszyn towarzyszących błędnie przyjęto za podstawę nierzetelisty „stopień koncentracji” rolnictwa. Jak pokazała praktyka, kółka rolnicze w większości przypadków kupują po jednym traktorze i do niego chcą również kupić po jednym egzemplarzu maszyn towarzyszących. W rzeczywistości jednakże w wielu miejscach w większości nowoczesnych asortymentów nie ułamek jednolici, a właśnie jeden.

Wprawdzie błąd został już zrozumiany przez odpowiednie resorty i projekt pięcioletki 1961 - 1965 ma zakładać poważny wzrost produkcji maszyn rolniczych (np. 1961/1960 - 22%), ale wydaje się, że posunięcie to problemu nie rozwiązuje. Władom bowiem, że jakkolwiek mechanizacja bez odpowiedniego zaplecza remontowego

[illegible]

Zwiększenie ilości POM-ów limitowane jest przez możliwość zwyczajowej, przez konieczność znalezienia odpowiednich fachowców. Tych ostatnich na wsi jest jak na lekarstwo, a spowodowanie ich z miast uzależnienie jest od przydziału: im mieszkań. Niestety, wolnych izb mieszkaniowych jest jeszcze mniej niż fachowców. Zresztą trudności kadrowe, niemiłe, poważne, dotyczą przemysłu maszyn rolniczych. Brak mu bowiem poważnej ilości kadry inżyniersko-technicznej, a także wykwalifikowanych pracowników. Właściciele fabryk maszyn rolniczych. Nie są oni również zainteresowani w przyciągnięciu do fabryk zlokalizowanych zazwyczaj w małych miasteczkach (stosunkowo niskie płace, brak miesz-

Wydaje się, że duży trzeba nie tylko proporcjonalny rozwój przemysłu, ale przede wszystkim podnoszenie kultury technicznej rolników, o zwiększenie ilości POMO-ów. Warto również zastanowić się nad pewną reorganizacją wykorzystywaną Funduszu Rozwoju Rolnictwa. Jak pokazał rok ubiegły, został on wykorzystany (według danych z 31.IV.1950 r.) w 23,9%, z czego na zakupy maszyn wydawkowano 56,6% wykorzystanych sum. Powstałe pytanie: czy nie bardziej celowe byłoby przeznaczenie FRK na budowę zaplecza technicznego, a zakup maszyn i urządzeń umożliwienie kółkom rolniczym lub PZKR przeznaczania jakiegoś częściowego przychodu na budowę zaplecza technicznego? W tym celu należy jakiegoś posunięcia byłoby na pewnym stopniu, przynajmniej zostałyby odciążony nadmiernego nacisku popytu na dostawy maszyn. Na skutek tego popytu przemysł maszyn rolniczych zmuszony jest w tej chwili do rozpoczęcia produkcji seryjnej, niezbyt pewnych jeszcze rozwiązań konstrukcyjnych, bowiem na lech dokładne opracowanie brak czasu. W wyniku tego spłyła się jak z roku otóżności zmiany konstrukcyjne w sp. z o.o. z tego powodu wprowadzono podczas prac nad tymi zmianami, a tym samym poważnie komplikacje w zaopatrzeniu rynku w części zamienne. Także bardzo dużo do życia należało pozostawienie przychodu z dystrybucji, brak katalogów informacyjnych, brak analizy rynku itp. Dopiero rozwiązanie tych problemów pozwoli oczekiwać radykalnej poprawy w dziedzinie mechanizacji rolnictwa, w dziedzinie od której zależy w dużej mierze pomyślna realizacja bieżącej pięcioletki.

FM-RE

Dążność do zastępowania drewna innymi surowcami jest dziś tendencją ogólnosiwiatową. Wchodzi tu w grę przede wszystkim prefabrykaty i sztucznych; otrzymany tą drogą papier jest wprawdzie doskonałej jakości, jednakże tak drogi, że tylko w niektórych państwach używają go do wyrobu ban-

tworzywa sztuczne. Muszą one jednak być chociaż się co najmniej jednokrotnie tańsze niż naturalne, technicznymi jak drewno. Trzeba przyznać, że współczesny przemysł wytwarza omawiane materiały zastępczo o tak wysokiej jakości, że nie należy przewidywać, nie ulegając bowiem infekcji grzybów, nie zmieniają swych wymiarów w różnych warunkach, w wilgotności, są niepalne, nie wywołują alergii, nie powodują zanieczyszczenia, gdyż dzięki temu takie urządzenia, jak np. sanitaria, można bez trudu utrzymywać w czystości. Równie ważną zaletą tych materiałów jest możliwość ich zastosowania nie tylko za wyrobów, ale masowego stosowania.

Stawianie prefabrykatów i tworzenie szkieletów zamiast drewna jest najbardziej ekonomiczne w budownictwie wieloletnim. W budownictwie, obok kompletów offenowych i drzewnych, wykonuje się z tworzyw sztucznych słupki i poręcze w kształtach schodowych oraz podłogi. Te ostatnie układa się na

Tworzywa Wymierają drewno, ale...

stropach prefabrykacyjnych. Zaletą takiego podłoża jest ich estetyczny wygląd, co, oczywiście, nie umyślnie, przy tym podłogi takie nie pęcają się. W domkach jednorodzinnych, czy w barakach, które niedługo miały być budowane z użyciem takich, słanki ozalutowe, a nawet szlasy ze złączkami wykonuje się dach z tworzywa sztucznego, np. z żywicy pomieszczonej. kosztów budowy, a także, oczywiście, kosztów eksploatacji, obecnie, rzutem na tańce, czy polistyrenu. Znaków nieodmiennie zupełnie słupki drewniane z ogrodzeń poszczególnych budynków, a ich miejsce zajmują słupki prefabrykowane.

W kolejnictwie drewno ustępuje nie tylko z torow, ale także i z wagonów kolejowych, i to zarówno osobowym, jak i towarowym. Na szlakach kolejowych, przebiegających przez lasy, podkładki przeciwboczne, które nad podkładkami drewnianymi mają przewagę, że są od nich cięższe, a tym samym dają większą gwarancję bezpieczeństwa ruchu; są one również trwalsze niż podkładki drewniane. Dzięki tym zaletom podkładki z fabrykowane nadają się przede wszystkim do budowy torów bezstykowych.

W roku 1962 wejda u nas do ruchu nowe czterosiodle wagony osobowe, w których zaaden element nie bedzie wykonany z drewna. Wnetrze tych wagonow nie bedzie wylozone okleiną trawiana, ale tworzywem sztucznym, m. in. formica; rowniez podloga oraz drewniane dotychczas siedzenia beda wykonane z tworzywa. Miekka scianki i drzwi masy gabazastej. Drzwi scianki przdzirowlo beda w tych wagonach z metal lekkich, a drewniane konstrukcje dachowe uslapia miejsca konstrukcjom z laminatow szklanych.

Sa jednak dziedzin gospodarcze, w których drewna nie można zastąpić tworzywami sztucznymi. Do dziedzin tych należy przede wszystkim przemysł celulozowo-papierniczy, a następnie górniczy, meblarski itd. W przemyśle celulozowo-papierniczym drewno nigdy nie zostanie zastąpione przez tworzywa sztuczne, ponieważ jest to ono najekologiczniejsze, surowcem najczystszy, a poza tym łatwo dostępnym, nie przysparzającym trudności podczas jego pozyskiwania i transportu oraz składowania i przerobu. Wprawdzie papier otrzymamy z masy celulozowej bawełnianej lub innej, jeśli drewna nie ma, ale to nie jest ekologicznie.

z drugiej jednak strony podał bawelny czy lnu jest ograniczona; poza tym papier z bawelny byłby zbyt drogi, ażeby mógł się znaleźć w powszechnym stosowaniu. Papier ze słomy zbożowej jest również dobry jak z drewna, niestety, słoma jest jeszcze bardziej deficytowym surowcem, aniżeli drewno. Podejmowano także produkcję papieru z trzciny

trzymują konkurencji z prowadzicami
dowodzonymi.

Mebie produkowane z tworzyw sztucznych naują się przede wszystkim dać buć, szkół, szpitali, natomiast niechętnie są nabywane jako meble mieszkaniowe. W związku z tym produkcja skrajek i oklein nie tylko nie zmniejsza się, ale wręcz przeciwnie, stale się zwiększa. Nie bez znaczenia jest tu fakt udostępnienia przemysłowi meblarskiemu drewna z przebogatych lasów egzotycznych, z którego otrzymuje się tak piękne okleiny, że konkurencji z nimi nie wytrzymuje żadna, nawet najbardziej efektowna folia. Skierka znajduje coraz szersze zastosowanie w meblarstwie, w meblarstwie biurowym, artykułach sportowych i bezkownym, w budowie domów campingowych, do opakowań itp.

Tak wiec drewno stopniowo zniknie z budownictwa i kolejniczo, stosunkowo wolno zniknie ono z budownictwa wiejskiego, jezeli zas chodzi o budownictwo mieszkaniowe. W tym celu nalezy stworzyc tworzyla sztuczne nie wypra stad drewna calkowicie. Fakt wyeliminowania drewna z wielu dziedzin nalezy uznać za szczegolnie korzystny, poniewaz dzielić to nie bedzie z gospodarki leśnej surowiec drewny tych dzialow gospodarczych, które obecnie odczuwaja jego brak. Chodzi tu przede wszystkim o przemysly celulozowo-papierniczy, który w przyszłości bedzie gównym przetwórcą drewna, a który obecnie jest w stanie wyciagac z niego tylko niewielkie ilości. Wiedc drewny, aby móc pokryć szybko wzrastające zapotrzebowanie na papier i tekture, gównie do celów pakowania. W tym celu nalezy bardzo pilnie wykonać w Polsce badania i prace nad wytworzeniem nowych tworzyw, zaś w 1953 - 60 tys. ton

Pod względem wartości użytkowej surowca drzewnego przyszłość należy do drewna liściastego, przy czym na pierwszym miejscu znajduje się drewno świerkowe (najlepsze), a następnie kłosałki i najdłusze masy celulozowo-papiernicze, a po nim drewno sosnowe (najlżejsze) masy celulozowo-papiernicze, sklejka). Z drugiej strony, w przyszłości nie występują surowce okleinowe i sklejki (brzoza, buk, alga, dąb, jesion), natomiast drewno drzew szybko rosnących (sosna, świerk, modrzew, św. surowiec na półmasy celulozowe). W przyszłości także wymagania dotyczące jakości surowca drzewnego, bo im lepsza, tym więcej surowca, a tym większa ilość wy-

Można więc bez obawy wyrazić pogląd, że aczkolwiek żyjemy w epoce węgla, stali i tworzyw sztucznych, niemniej drewno nie tylko nie straci na wartości użytkowej, ale dzięki racjonalizowaniu jego stosowania zyska na znaczeniu jako surowiec wyjściowy w wielu dziedzinach gospodarczych.

J. S.

Spółdzielnie produkują leki

Powstały w roku 1957	daleja nowych artykułów	W rozwinięciu produkcji
Krajowy Związek Spółdzielni Farmaceutycznych	farmaceutycznych. W o-	przekazada niedostatek ne
Chemicznego zreszta o-	kresło trzech lat wypro-	zaopatrzenia. Nie więc
spółdzielni 30 specjalistycznych	dukowano ich 2000. Liczna	dzielnego, że sprawa o-
spółdzielni w całym kraju,	wartości produkcji nowych	szczeńści surowców jej
które zatrudniają łącznie 2.400	kwat wynosi ponad 200	głównym punktem zainie-
osób.	mln zł.	rowania personelu tech-

W okresie trzech lat, tj. od połowy roku 1957 wartość produkcji spółdzielni zrzeszonych w Krajowym Związku osiągnęła kwotę 3,5 mld zł. Warto dodać, że 2/3 tej kwoty stanowiła produkcja farmaceutyczna. Wartość produkcji w roku leżącym osiągnęła kwotę 4,5 mld zł.

Jednym z podstawowych zadań Spółdzielni zrzeszonych w Krajowym Związku jest rozwijanie produkcji tych asortymentów, które były i są jeszcze sprowadzane z zagranicy. Dotychczas wprowadzono do produkcji ok. 50 takich artykułów o wartości 60 mln zł.

Wystąpił idąc w kierunku stosowania odpadów uzyskiwanych z kłodzowych zakładów chemicznych. Odpady te stanowią pełnowartościowy surowiec. W roku ubiegłym z odpadów wyprodukowano towary o łącznej wartości 25 mln zł.

01087

ZYCIE **3**
GOSPODARSTWO

